

Adres Redakcji i Administracji: Lwów, ulica Chorążczyzny 1. 31.

Cena 25 gr. we Lwowie i na egzempl. 25 gr. w prowincji

Tel. Redakcji 2-30, 1-78, 15.
Tel. Administracji 73. — —

Tragedja miłosna w Monas'erzyskach

Należność pocztową opłacono ryczałtem.

PRENUMERATA
MIESIĘCZNA:

Z dostawą na miejsce
lub przesyłką pocztową zł. 6.50
Bez dostawy. . . zł. 6.—
Za granicą . . . zł. 9.50
P. K. O. 141.871.

GAZETA PORANNA

— ILUSTROWANY DZIENNIK INFORMACYJNY WSCHODNICH KRESÓW —

Nr. 9288.

Lwów, sobota 26 lipca 1930.

Rok XXI.

Nakładem Wydawnictwa „Gazeta Poranna” Spółka z ogr. odp. Redaktor naczelny: Dr. JÓZEF REINLENDER

Wstrząsające rozmiary trzęsienia ziemi we Włoszech. Kompromitujące szczegóły towarzyskiego skandalu we Lwowie.

Dyr. Czarnowski skarży gminę m. Lwowa. - Samochód wpadł do Dniestru. - Pożar w lesie spółki „Brody”.

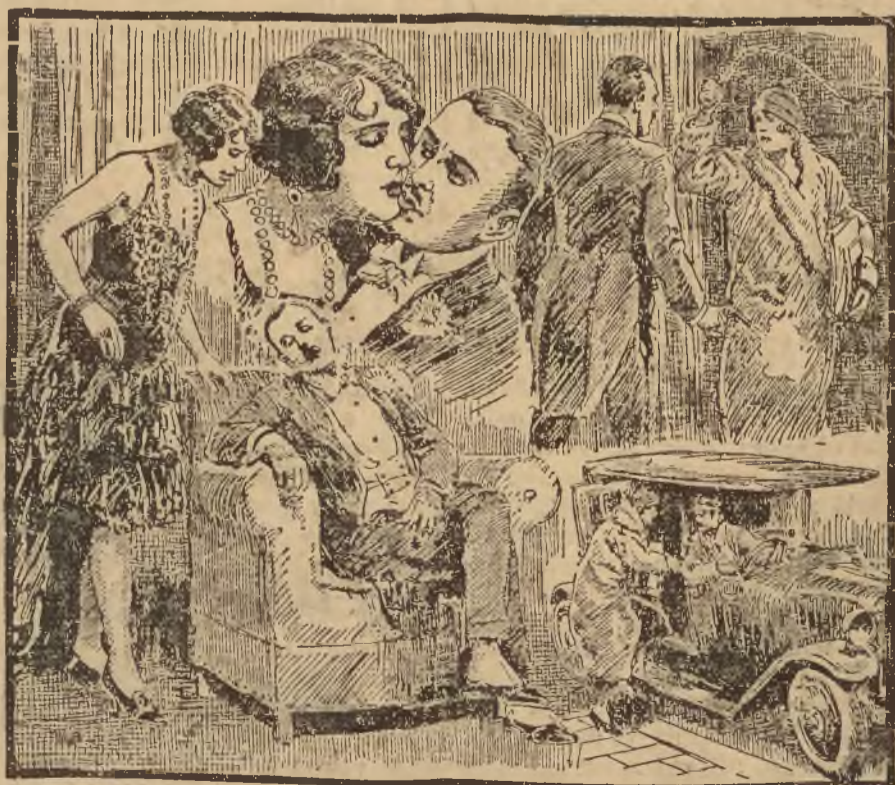
Kawiarnia „LOUVRE“ Lwów, 3-Maja Z dniem 16 lipca b. r. zupełna zmiana i powiększenie programu kabaretowego. 6183

PROGRAM MORSKI STANÓW ZJEDN.

Waszyngton, 24. lipca. (PAT) Natychmiast po podpisaniu londyńskiego traktatu morskiego przez prezydenta Hoovera odpowiednie wydziały ministerstwa marynarki przystąpiły do szeregów badania programu morskiego Stanów Zjednoczonych na najbliższe 6-letnie przewidującego wydatki w sumie około 1 miljarda dolarów. Jeżeli zamierzone próby okażą się zadowalające, to jest możliwe, iż odpowiedni projekt ustawy morskiej zaleci konstrukcję pewnego nowego typu okrętu, mianowicie krążownika uzbrojonego w armaty 6-calowe, zdolnego dokonać transportu 75 samolotów.

POLSKI RAID AWIONETEK.

Warszawa, 24. lipca. (PAT) Dnia 6. września br. rozpocznie się w Warszawie wielki polski raid awionetek zorganizowany przez LOOPP. Raid trwać będzie do dnia 15. września. Udział wezmą w nim lotnicy cywilni i wojskowi. Trasa raidu wynosi ogółem 3.800 km. i pokryta być powinna w sześciu etapach. Przeciętna długość etapu dziennego wynosi przeszło 600 km. W raidzie wezmą udział między innymi awionetki studentów Politechniki warszawskiej i awionetki polskie konstrukcji RWD.

NIEMILE PRZEBUDZENIE BERLIŃSKIEGO LOWELASA.
(Do artykułu na str. 10-tej.)

WĘGIEL POLSKI WE WŁOSZACH.

Rzym, 24. lipca. (PAT) Ze statystyki ogłoszonej na podstawie cyfr urzędowych przez L'Agencia di Roma wynika, że wśród krajów importujących węgiel do Włoch, Polska zajmowała w r. 1929 piąte miejsce. Ogólna ilość ton wwiezionych do Włoch z kopalni polskich wyniosła 308.264 ton.

USTAWA WĘGLOWA W ANGLJI.

Londyn, 24. lipca. (PAT) Izba lordów przyjęła projekt ustawy węglowej w redakcji ostatecznie przyjętej przez izbę gmin dnia 21. lipca. W ten sposób uchwalonej ustawie brak już tylko sankcji królewskiej, aby ustawa stała się obowiązującą.

KONGRES STENOGRAFÓW W BERLINIE.

Berlin, 24. lipca. (PAT) W budzącym powszechnie zaniepokojenie mającym się odbyć w Berlinie między 31. lipca a 5. sierpnia kongresie stenograficznym, weźmie udział około 10.000 uczestników, z pośród 500.000 osób praktykujących od pięciu lat opracowany uzgodniony system stenografii niemieckiej.

Italia w żałobie.

Lwów, 25. lipca.

Jak piorun z jasnego nieba uderzyła w świat cywilizowany wieść o włoskiej katastrofie. Tam, gdzie uśmiechało się cudne życie, niosąc swe hojne łaski szczęśliwym ludziom, — w chwilę później szalała śmierć i w grzy rozsypanywały się gmachy. Torremotol Wyraz, do którego Włosi przywykli, od wieków mając do czynienia z burzaczami manifestacjami ukrytych sił ziemi, a jednak ostatnie wypadki przeszły swą grozą większość dawnych. Świadczy o tem nie tylko ilość ofiar, dotąd niezamknięta, lecz przede wszystkim potworna panika, dająca miarę nagłości i gwałtowności katastrofy. Co za dantejskie sceny musiały się dziać w mieście, w którym 20. osób zginęło pod kołami samochodów, spieszących na ratunek.

Jest w tem nieszczęściu coś, co głęboko upokarza człowieka z jego geniuszem. Opanował ziemię, morze i powietrze, wprzął w swą służbę żywioły, a oto przychodzi chwila, w której najawnia się jego absolutna bezsiła. — Wszystko, co stworzył, staje się powierzchnowne i przemijające. Niemal narzuca się tu obraz żywej ziemi, która jak olbrzym zniecierpliwiony jednym drgnieniem mięśni, straca z siebie proch, naniiesiony przez mrówczą pracę ludzkich pokoleń.

Bo na to niema rady. Żadna zapobiegliwość rządów i narodów, żadne wysiłki techniki nie mają tu nic do powiedzenia. Mogą jedynie rejestrować skutki i — po wszystkim — śpieszyć z pomocą. A potem znów przez długie lata odbudowywać, naprawiać, zszywać zadane rany.

I dlatego może, że tutaj przeciwstawiają się człowiekowi moce zewnętrzne i nie do opanowania, na wieść o takich klęskach powstaje wśród narodów rzadkie poczucie solidarności. Zjawia się jakby groźny wróg z innej planety i samem pojawieniem swem zaciera różnice wśród ras i języków. Na chwilę czujemy się — niestety na krótką chwilę — związani jednością. Współczujemy w żałobie i spieszymy z pomocą. Zanikają sąsiedzkie zataragi, a miejsce granic z ich różnobarwnymi sztandarami zajmuje wstrząśnięta do głębi — ludzkość.

To też z pewnością wśród nieprzyjaciół Italii niema dziś radości. A Polska liczy siebie wśród przyjaciół. Wszak niedawno jeszcze przyjaźń ta święcona była nie tylko serdecznie, ale szczerze. Jeszcze nie przebrzmiały echa gorących słów wzajemnej sympatii, na której budują się akty współpracy czynnej. Jeszcze niedługo w oczach mamy syna słonecznych Włoch, gdy zwiastował nam ich pozdrowienia.

Więc też w dzisiejszem nieszczęściu myśli nasze i serca są tam, na dalekiem południu, na straszliwym pohojowisku, gdzie pobici zostali ludzie śpiący i zburzone gmachy, służące pokojowi. Wsłuchujemy się w płynące stamtąd wieści nie inaczej, niż słuchalibyśmy o klęsce, któraby dotknęła nasze strony. Z tem samym przerażeniem, z tem samym żywym i bezpośrednim współczuciem.

Depesze kondolencyjne, wysłane od najwyższych reprezentantów Polski, nie są tylko wyrazem kurtuazji, łączą się z niemi cały nasz naród.

Eksport produktów hodowlanych z Polski na rynek włoski.

Warszawa, 24. lipca. (PAT) Bawiący we Włoszech w związku z rokowaniami o konwencji weterynaryjną polsko-włoską dyrektor Syndykatu Polskich Eksporterów trzody i bydła, Jarek Litwinowicz udzielił wyjaśnienia w sprawie możliwości eksportu polskich produktów hodowlanych na rynek włoski.

Jeśli chodzi o Włochy jako kraj odbiorczy dla naszych produktów hodowlanych, to są one jednym z niewielu krajów, które nie czynią importowi hodowlanemu specjalnych utrudnień ani przeszkód, co wynika przede wszystkim stąd, że istnieje we Włoszech pewien niedobór w tej dziedzinie produkcji miejscowej.

Pierwsze miejsca w imporcie hodowlanym Włoch zajmują: Węgry, Rumunja, Jugosławia i Francja. Rynek

odbiorczym dla importu zagranicznego są głównie północne Włochy, aczkolwiek i Włochy południowe partycypują w nader nieznacznym stopniu w tym przywozie. Największe szanse rozwojowe posiada import bydła rogatego i cieląt możliwy w ciągu całego roku, przyczem bydło winno przychodzić w stanie bitym i żywym, cielęta zaś tylko w stanie bitym. Trzoda może znaleźć zbyt jedynie w ciągu miesięcy zimowych.

Pierwsze próby czynione z towarem polskim wypadły pod względem jakościowym nader pomysłnie. Eksport nasz ma jednak jeszcze do zwalczania poważne trudności, wynikające zarówno z silnej konkurencji innych państw importerskich, jak również z niedostatecznego zapoznania się odbiorców włoskich z towarem polskim.

Przed konferencją rolniczą w Warszawie

O POROZUMIENIE Z DELEGACJĄ CZECHOSŁOWACKĄ.

Praga, 24. lipca. (PAT). „Narodni Politika“ w korespondencji z Warszawy donosi, że przemysłowe i rolnicze koła polskie nalegają na rząd by w ramach jesiennej konferencji rolniczej w Warszawie osiągnął przy najmniej częściowe porozumienie z delegacją czechosłowacką. Jako motywy wysuwa się potrzebę współpracy wszystkich składników gospodarczych Polski i Czechosłowacji na podobnej podstawie, jaką wytworzyło porozumienie polsko-rumuńskie. Głównie polityczne koła rolnicze mają na względzie porozumienie w kwestji rolniczej, gdyż ta tworzy moment nieprzyjaźni. Konferencja sierpniowa będzie zatem wyzyskana — zdaniem pisma — nie tylko w kierunku

porozumienia państw rolniczych, ale także w kierunku zbliżenia Czechosłowacji i Polski.

KONFERENCJA ROLNICZA W SINAJA.

Berlin, 24. lipca. (PAT). Według informacji niektórych dzienników niemieckich, konferencja rolnicza w Sinaj, obradująca nad kwestją utworzenia bloku agrarnego państw południowo-wschodniej Europy zwołana została z inicjatywy Ligi Narodów. Pertraktacje wstępne, które jednak nie były podawane do wiadomości publicznej, odbyły się jeszcze w styczniu br. w Genewie pomiędzy przedstawicielami Jugosławji, Rumunji i Węgier.

Polsko-rumuńska komisja graniczna

PRACUJE OBECNIE W KRAKOWIE NAD WYZNACZENIEM GRANICY MIĘDZY OBU KRAJAMI NA DNIESTRZE.

Kraków, 24. lipca. (PAT). Dziś rozpoczęły się w Krakowie obrady polsko-rumuńskiej komisji granicznej, która rozważać będzie w dalszym ciągu sprawę wyznaczenia granicy polsko-rumuńskiej nad Dniestrem. W konferencji weźmie udział ze strony rządu rumuńskiego generalny dy-

rektor służby wodnej ministerstwa robot publicznych. Prace komisji po trwają kilka dni. Po zakończeniu prac członkowie delegacji rumuńskiej udadzą się na zwiedzenie urządzeń regulacyjnych Wisły, oraz kilku jej dopływów.

Niemcy, Włochy, Francja.

INSPIRACJA NIEMIECKA, KTÓREJ CEL JEST AŻ ZBYT WIDOCZNY.

Wiedeń, 24. lipca. (PAT) Berliński korespondent „Neue Fr. Presse“ otrzymał od pewnej, dobrze poinformowanej osoby, w kwestji niemieckiej polityki zagranicznej, wiadomość, stwierdzającą przede wszystkim, że Niemcy nie mają zamiaru organizowania wspólnego frontu z Włochami przeciwko Francji. Niemcy nie czują się dziś powołane do przyjęcia zaproponowanej im z trzech stron, roli pośredniczenia pomiędzy Francją a Włochami, będąc zdania, iż dwa te kraje sąsiadujące, dojdą przecież kiedyś do porozumienia. Niemcy i Włochy współpracowały razem w reorganizacji sekretariatu Ligi Narodów, w kwestji Zagłębia Saary. Niemcy stoją na sta-

nowisku, iż, jeśli Zagłębie to przejdzie z powrotem w ich posiadanie, zobowiążą się one chętnie do dostaw węglowych dla Francji. Możliwość nowej próby porozumienia stanie się aktualna w chwili, w której Niemcy mogłyby otrzymać od Francji kredyty i to długoterminowe. Inna droga do porozumienia francusko-niemieckiego mogłaby prowadzić przez Pameurope. Jednakowoż nie jest możliwe urzeczywistnienie jej po myśli Brianda. Niemcy wyobrażają sobie realizację idei paneuropejskiej przez stworzenie bloku państw, związanych ze sobą pewnym wspólnym interesem. W ten sposób możnaby zorganizować blok państw politycznych nad Renem, da-

lej blok państw, powstałych z monarchji austro-węgierskiej — może nawet z udziałem Niemiec. Próba rozwiązania problemu paneuropejskiego w sposób powyższy doprowadziłoby mogła czasem do porozumienia francusko-niemieckiego. Ważną kwestją dla Niemiec jest uprawiana przez Rosję sowiecką akcja komunistyczna. Rosja sowiecka chciała w drodze pisemnej złożyć oświadczenie zaprzestania agitacji. Nie różniłoby to się jednak niczem od zapewnień Rosji, udzielonych innym państwom. Rząd niemiecki zadowolili się wobec tego, jedynie oświadczeniem ustnym, które dotychczas, wedle zapewnień owej osobistości, zostało dotrzymane.

Podziękowanie.

Do Firmy

„RADIUMCHEMA“

Lwów, Ujejskiego 6.

Z radością donoszę W Panom, iż z nabytego kompresu radowego „Radiumchem“ jestem zupełnie zadowolony, gdyż w bardzo krótkim czasie cierpienia moje nerwowe i żołądkowe, które od kilku lat mi dokuczały, zupełnie ustały.

Wyrażam WP. najserdeczniejsze podziękowanie i zarazem zapewniam, że w gronie moich znajomych kompres ten będzie jak najbardziej polecany. 6552

(—) Józef Zieliński.

kierownik biura adwokata
Przybyszewskiego, Inowrocław.

UTWORZENIE PARTJI KONSERWATYWNEJ W NIEMCZECH.

Berlin, 24. lipca. (PAT) Oficjalnie donoszą, że pertraktacje w sprawie utworzenia nowej partji konserwatywnej z grup, jakie z biegiem czasu oderwały się od partji niemiecko-narodowej dały rezultat. Na wczorajszym posiedzeniu komisji porozumiewawczej postanowiono utworzyć wielką partję konserwatywną.

LADUNEK ZŁOTA AMERYKAŃSKIEGO DLA FRANCJI.

N. Jork, 24. lipca. (PAT) W dniu wczorajszym załadowano na okręt udający się do Francji ładunek złota w sztabach wartości 14 milionów dolarów.

Z POWODU BRAKU SUROWCA.

Moskwa, 24. lipca. (PAT) Z powodu braku surowca fabryki włókiennicze w Moskwie mają być nieczynne w ciągu dwu i pół miesięcy.

REKOPIS NIEZNANEJ PIEŚNI SCHUMANNA.

Lipsk, 24. lipca. (PAT). Odnaleziono tu rękopis nieznaney dotychczas pieśni R. Schumanna, opatrzony datą 29. stycznia 1846 r. Fascimle jej partytury ogłoszona teraz została w nowym roczniku „Der Pa“.

NOWA KSIAZKA KNUTA HAMSUNA.

Berlin, 24. lipca. (PAT). Knut Hamsun doręczył swemu wydawcy w Kopenhadze rękopis swej nowej powieści p. t. „August“, stanowiącej dalszy ciąg powieści „Włóczęga“. Książka ta ukaże się 1. października br. jednocześnie w oryginale i w tłumaczeniu niemieckim.

OKO LUDZKIE.

Berlin, 24. lipca. (PAT). Według ostatnich badań prof. Ostwalda, oko ludzkie zdolne jest rozróżnić około miliona odcieni barwnych.

CAŁE WŁOCHY Wstrząsające rozmiary trzęsienia ziemi.

okryte kirem żałoby.

LISTA ZABITYCH I RANNYCH ROŚNIE Z PRZERAŻAJĄCĄ SZYBKOSCIĄ Z GODZINY NA GODZINĘ.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 24. lipca. (st.) W całej Italji panuje z powodu strasznej katastrofy trzęsienia ziemi żałoba. We wszystkich miastach dodatki nadzwyczajne dzienników rozchwytywane są natychmiast. Rodziny, których krewni mieszkają na terenie katastrofy, żyją w nieustannej obawie o los swych bliskich. Wobec niemożności otrzymania od nich jakiegokolwiek wiadomości, w miastach organizacje społeczne rozpoczęły na szeroką skalę zakrojoną akcję zbierania datków dla dotkniętych nieszczęściem.

Z Rzymu nadchodzą liczne pociągi ratownicze w stronę Neapolu. Niemiłe wrażenie na Rzymianach — bo mieszkańcy terenów dotkniętych katastrofą są już nieczuli na wszystko — wywarł fakt, iż pierwsze pociągi ratownicze, które wyszły ze stolicy, wiozły ze sobą nie lekarstwa, lekarzy i personal sanitarny, lecz setki karabinierów w białych rękawiczkach celem utrzymania porządku wśród nieszczęśliwych. Wogóle postępowanie władz rządowych spotyka się ze wszystkich stron z ostrą krytyką.

nia ziemi zamieniło się na główną kwaterę niesienia pomocy poszkodowanym. Tu kierowane są wszystkie pociągi ze środkami żywności, lekarstwami, tu nadchodzą transporty ubrań, łóżek i namiotów. Na zasekwestrowanych przez prefektury samochodach ciężarowych, osobowych i autobusach ruszają z Benevento kolumny ratownicze do innych miast. Wracające autobusy przywożą do Benevento setki rannych, które umieszcza się w szpitalach i prowizorycznych lazaretach. Wogóle miasto robi wrażenie etapu frontowego z czasów wielkiej wojny. Wszędzie snują się żołnierze, sanitariusze, samochody, karetki sanitarne, na wielkim placu lekarze bandażują rannych. Obok leży na ziemi cała kolonja nieszczęśliwych, oczekujących na pomoc lekarską. A wszystko to dzieje się wśród ruin i gruzów, jakby rozbitych przez ciężką artylerję domów.

dworcem towarowym ustawione są pociągi z cysternami napełnionymi wodą, gdyż w zburzonych miejscowościach daje się odczuwać zupełny brak wody.

Modły do św. Januarego

Katedra w Neapolu zapelniona była przez całą noc przez wiernych. Na placu przed katedrą zebrało się około 30 tys. ludzi, którzy głośno zawodząc, domagają się wystawienia na widok publiczny statui patrona miasta św. Januarego. Gdy z polecenia kard. Ascalesi życzeniu temu stało się zaślóść, nieprzeliczony tłum padł na ziemię głośno szlochając i błagając Świętego, by nie dopuścił do powtórzenia się katastrofy.

Dzisiaj wczesnym rankiem odbył się na koszt miasta pogrzeb ofiar. Uroczystą mszę św. celebrował w asyście licznych duchowieństwa kard. Ascalesi. Katedrę i plac przed katedrą zajęły tłumy ludzi, płacząc i szlochając głośno i modląc się. Po nabożeństwie kardynał od stóp ołtarza wezwał wiernych do zachowania spokoju.

Prace nad usuwaniem gruzów w Neapolu posuwają się szybko naprzód i miasto zewnętrznie przybiera powoli normalny wygląd. Jednym z pierwszych transportów saperów przybył do Aquilonji pochodzący z tego miasta młody oficer. Nieszczęśliwy, gdy zobaczył w gruzach zburzony dom rodzinny i znalazłszy zwłoki swej matki staruszki, oszalał.

By opanować panikę wśród turystów.

Urzędowo podają, że ofiarą trzęsienia padło 400 osób zabitych, zaś rannych kilkanaście setek. Widoczna jest w tem tendencja rządu włoskiego, zmierzająca do zatuszowania rozmiarów tej strasznej katastrofy żywołowej. Zatuszowanie to ma na celu przedewszystkiem opanowanie paniki wśród turystów, na których katastrofa działa odstrasząco, a jak wiadomo zyski z turystów zagranicznych zajmują wybitne miejsce w dochodach gospodarstwa narodowego Włoch.

Prócz tego szereg zainicjowanych przez rząd Mussoliniego poczynił zarówno politycznych, jak i natury gospodarczej, mógłby po ujawnieniu straszliwych rozmiarów katastrofy być sparaliżowany.

Sen. Cremonesi, przewodniczący komitetu pomocy, który wyjechał na miejsce katastrofy, nie nadesłał do Rzymu ani jednego sprawozdania. Komunikaty oficjalne opracowywane są w urywkowych doniesieniach poszczególnych prefektur prowincjonalnych. Nadchodzące do Rzymu wiadomości od naocznych świadków katastrofy i sprawozdawców dzienników donoszą o coraz to nowych zabitych i rannych. Lista ofiar z przerażającą szybkością rośnie z godziny na godzinę.

Szereg miejscowości w gruzach

Według doniesień półurzędowych w Accadia wydobyto z pod gruzów 34 osoby, 500 jest rannych, a wśród nich 100 walczy ze śmiercią. Szkody wyrządzone w tej miejscowości są olbrzymie. Rozmiarów ich nie można podać nawet w przybliżeniu. Ponad 100 domów, wśród okazałych will i kamienic stanowi obecnie kupę gruzów.

W San Sossio Baronia oplakują 50

zabitych, w Rochetta straciło życie 20 ludzi, w Anzano Irpino wydobyto dotychczas z pod gruzów 40 zabitych i 250 rannych. Miasto Benevento, które bardzo ucierpiało wskutek trzęsie-

Na pół obłąkani snują się po mieście!

Akcja ratownicza w porównaniu z rozmiarami katastrofy idzie na ogół bardzo wolno. Wielka ilość piechoty i saperów okazała się zupełnie niedostateczna, to też zażądano nowych posiłków. Bolesny wódek przedstawiają mieszkańcy Benevento, apatyczni, obojętni na wszystko, nie zdolni już nawet do placu, snują się na pół obłąkani po mieście. Inni posiadali grupami tam, gdzie niedawno mieszcili się ich siedziby i tępym wzrokiem patrzą przed siebie. Nie mówią już nic do siebie. Nieszczęście, jakie ich dotknęło przerasta miarę wytrzymałości duchowej człowieka.

Urząd pocztowy w Benevento leży w gruzach. Pod gołem niebem pracuje nowy urząd pocztowo-telegraficzny. Wielki stół, na nim kilka aparatów telegraficznych, kilka krzeseł i kilku urzędników. Urząd obleżony jest przez tłumy. Urzędnicy z niesłabnącem natężeniem pracują bez przerwy.

Strasznie przedstawia się miasto Aquilonia i okolice. W przeddzień trzęsienia ziemi przybył do Aquilonji z Rzymu pewien student, który dopiero co uzyskał dyplom doktorski. Z radości urządzono w domu małą ucztę, podczas której budynek runął. Student, jego matka, ojciec, narzeczona i krewni zginęli. Pewien adwokat, który stracił swych czworo dzieci i żonę, oszalał.

W ciężko dotkniętym Melfi podczas drugiego wstrząsu, jaki zdarzył się wczoraj popołudniu, zawaliła się reszta domów. Miasto to zostało w r. 1851 również dższczętnie zniszczone przez trzęsienie ziemi. Villa Nova leży w gruzach. Prywatne doniesienia mówią, że liczba zabitych sięga tam 4 tysiące.

Nocy dzisiejszej nikt z Neapolitańczyków nie zmrzył oka. Domy stoja

puszkami, cała ludność ulokowała się na placach w obawie, że katastrofa może się w nocy powtórzyć. Komisarz miasta we wszystkich szpitalach i aptekach skonfiskował wszystkie zapasy surowic przeciwżółcowych, które natychmiast wysłano do głównych obszarów nawiedzonych katastrofą. Do Neapolu przybywają nieustannie kolumny samochodowe, wiozące rannych. Równocześnie na głównym

4 tysiące zabitych, 10 tysięcy rannych.

Nieoficjalna liczba śmiertelnych ofiar oceniana jest na 3 tys. ludzi, ilość rannych dochodzi do 10 tys. Dzienniki przy noszą sensacyjne wiadomości twierdzące, że straszna katastrofa pociągnęła za sobą około 4, a nawet 5 tys. ofiar. Doniesienia te jednak zdają się być mimo wszystko, przesadzone. Pierwszych oficjalnych danych, które w przybliżeniu określa ilość zabitych i rannych, oraz szkód materialnych, oczekiwać można najwcześniej w sobotę.

Dzienniki włoskie ogłaszają nowe szczegóły katastrofy trzęsienia ziemi. Liczba kościołów zniszczonych lub uszkodzonych wynosi 45, liczba budynków i gmachów publicznych 120, liczby prywatnych domów leżących w gruzach nie można nawet ustalić. Katastrofa zniszczyła w wielu miejscach zabytki archeologiczne o bezcennej wartości. Od nowione z wielkim nakładem środków zabytki rzymskie pod Neapolem, wille starorzyskie oraz świątynie zostały uszkodzone w ten sposób, że prace restauracyjne wznówić trzeba będzie od początku.

Wiedeń, 24. lipca. (PAT) United Presse donosi z Neapolu: W miejscowości Villa Nuova 400 osób straciło życie

z powodu katastrofy trzęsienia ziemi.

Wczoraj o godz. 6.35 odczuło w miejscowości Pozzuoli dalsze wstrząśnienia, które trwały kilka sekund i wywołały panikę wśród ludności.

Oficjalne cyfry.

Rzym, 24. lipca. (PAT) Według oficjalnych danych, w następstwie trzęsienia ziemi, które nawiedziło południowe Włochy, zginęło ogółem 1.778 osób, rany odniosło 4.264 osób. Całkowicie zawałilo się 3.188 domów, częściowemu uszkodzeniu uległo 2.757 domów.

Rzym, 24. lipca. (PAT) Dane, napływające z miejscowości dotkniętych trzęsieniem ziemi, świadczą o olbrzymich rozmiarach katastrofy. Okolice wygasłego wulkanu Vulturo, gdzie znajdował się ośrodek trzęsienia, uległy prawie całkowitemu zniszczeniu. Najbardziej ucierpiało miasteczko Melfi, z którego pozostała jedynie górna nowoczesna część. Pozostał również dworzec kolejowy, zaś stare miasto leży w gruzach. Liczba ofiar, według ostatnich danych wynosi w Melfi z górą 200 zabitych, 700 ciężko rannych. W Ariano Irpino obraz zniszczenia jest przynębiający. Kościół św.

ZWIEDZAJCIE
MIEDZYNARODOWĄ WYSTAWĘ
KOMUNIKACJI I TURYSTYKI
W POZNANIU

OD 6. LIPCA DO 10. SIERPNI BR.

Franciszka w gruzach, większa część domów uszkodzona. Niemożność dotarcia do wszystkich miejscowości nie pozwala ściśle określić liczby ofiar, która dziś dochodzi do 1000 zabitych i z górą 2.000 rannych.

Villa Nuova, 24. lipca. (PAT) W następstwie trzęsienia ziemi, na 2400 mieszkańców, 400 zostało zabitych, a 500 odniosło rany. Wszystkie domy zostały zburzone. Cudem ocalał jedynie fronton przepięknej katedry, której wnętrzo

ulożo zniszczeniu. W mieście nie ma rodziny, która nie byłaby okryta żałobą.

DEPESZE KONDOLENCYJNE.

Rzym, 24. lipca. (PAT) Ambasador polski Przędziecki złożył rządowi włoskiemu kondolencje z powodu katastrofy, jaka nawiedziła południową Italię.

Wiedeń, 24. lipca. (PAT) Kanclerz austr. Schober wystosował do premiera Mussoliniego telegram kondolencyjny, z powodu katastrofy trzęsienia ziemi.

Paryż, 24. lipca. (PAT) Z powodu trzęsienia ziemi, jakie nawiedziło południowe Włochy, prezydent Doumergue wystosował depeszę kondolencyjną do króla Włoch.

Paryż, 24. lipca. (PAT) W związku z katastrofą trzęsienia ziemi we Włoszech, ambasador francuski, w Rzymie otrzymał instrukcję, aby złożył rządowi włoskiemu wyrazy współczucia.

Położenie gospodarcze Polski.

Fala depresji przechodzi ostatnie swe stadjum.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 24. lipca. (Z). Ze strony powołanej otrzymuje agencja „Press” następującą ocenę położenia gospodarczego w Polsce w czerwcu 1930. Rynek pieniężny cechuje dalszy wzrost płynności, lecz ostrożna działalność kredytowa banków wywołuje wrażenie ciasnoty gotówkowej. Skutkiem względnej obfitości gotówki w instytucjach finansowych, po kryto bez trudności zwiększone zobowiązania kwartalne i półroczne. Dzięki temu również duże powodzenie miała subskrypcja 3 proc. pożyczki budowlanej. W pogarszającym się od dłuższego czasu stanie wypłacalności nastąpiła poprawa, której przejawem jest spadek odsetka weksli protestowanych w Banku Polskim z 6.07 proc. w maju do 5.35 proc. w czerwcu tego roku. Wobec zawierania nowych transakcyj w dużej mierze za gotówkę i coraz ostrożniejszego w przemyśle dobierania odbiorców, liczba protestów wekslowych powinna się stopniowo zmniejszać. Poprawa wypłacalności nastąpiła w czerwcu we wszystkich gałęziach.

Ogólny stan wkładów w Banku Polskim, w bankach państwowych, komunalnych itd. wykazuje wzrost. Wzrastają jednak tylko wkłady oszczędnościowe i terminowe, natomiast wkłady czekowe, żyrowe i na rachunkach bieżących wykazują od marca stały spadek. Spadek ten wiąże się ściśle z ograniczeniem kredytu przez banki, stopniowym zmniejszaniem się rezerw gotówkowych przedsiębiorstw.

Kapitał zagraniczny.

Stan pogotowia kasowego jest nadal wysoce korzystny. Kapitał zagraniczny jest nadal w zaofiarowaniu, lecz z wyjątkiem wypadków konwersji na najniższe oprocentowanie banki nie korzystają z ofert wobec braku pewnych i korzystnych lokat. Spadek obrotów towarowych i brak dobrego materiału wekslowego jest również przyczyną słabego wykorzystania kredytu w Banku Polskim.

Stan materialny rolnictwa.

W większym stopniu aniżeli w maju korzystało z kredytu rolnictwo. Weksli rolniczych w czerwcu było ponad 92 milj. Zapas złota w Banku Polskim zwiększył się o 0.4 milj. zł.,

natomiast zapas walut zmniejszył się o 26.4 milj. zł.

Trwające przez kilka dni upały bez deszczu odbiły się niestety na zasiewie zwłaszcza zbóż jarych i okopowych. Konjunktura dla wywozu nie rogaczny nie zapowiada się pomyślnie na najbliższą przyszłość. Obecnie już daje się odczuwać nadprodukcja, która wywołała ogromną podaż, a zatem i **depresję cen.** W charakterystyczny sposób opisują, z powołanej

strony stan materialny rolnictwa w Poznańskim. Niski poziom cen ziemniaków i spadek rentowności opła-

BILANS HANDLOWY.

Równocześnie instytut badania konjunktur gospodarczych i cen tak pisze o bilansie handlowym Polski: Bilans handlowy aktywny od lipca 1929 stał się znowu biernym w czerwcu br., przy czym jest rzeczą bardzo charakterystyczną, że zmiana ta dokonała się wyłącznie

wskutek zmniejszenia eksportu, ponieważ od lutego br. rozmiary importu utrzymują się na niskim, lecz na ogół niezmiennym poziomie. Skurczenie eksportu wynikało częściowo wskutek zmniejszenia się wywozu artykułów rolnych i wytworów przemysłu rolnego, co zresztą jest zjawiskiem najczęściej sezonowym.

Drugą główną przyczyną silnej redukcji eksportu, jaka się dała zauważyć w ostatnich miesiącach, jest zmniejszenie wywozu surowców i półfabrykatów przemysłowych, pozostających w ścisłym związku z pogorszeniem się konjunktury we wszystkich państwach zagranicznych, które są najpoważniejszymi odbiorcami naszych towarów. Właśnie w Niemczech, Anglii, Austrii, Czechosłowacji i innych państwach w ostatnich miesiącach depresja uległa dość znacznemu pogłębieniu. Niepomyślnie kształtowanie się konjunktury zagranicą odbija się ujemnie na gospodarczej sytuacji kraju zmniejszenia rozmiarów eksportu, co wpływa hamująco na rozwój produkcji, na stan zatrudnienia w kraju, a zatem również na siłę nabywczą ludności. Pod koniec swego sprawozdania o sytuacji gospodarczej Instytut badania konjunktur tak pisze: „Pod koniec sezonu bieżącego można byłoby się spodziewać, że na jesieni faza depresji przejdzie w Polsce w ostatnie swe stadjum, które się charakteryzuje tendencją do rozszerzenia rozmiarów produkcji przemysłowej.

Nowy przedstawiciel handlowy ZSRR w Polsce.

RADA KOMISARZY LUD. ZAMIANOWAŁA NIM SERGJUSZA KLIMOSINA.

Moskwa, 24. lipca. (PAT) Rada komisarzy ludowych ZSRR, mianowała **Sergjusza Klimosina** przedstawicielem handlowym ZSRR w Polsce.

Moskwa, 24. lipca. (PAT) Mianowany przedstawicielem handlowym ZSRR w Polsce **Sergjusz Klimosin**, urodzony w 1889 r., zajmował szereg

wyższych stanowisk w ekonomicznych instytucjach ZSRR., m. in. był on przewodniczącym narodowej rady gospodarczej w Moskwie. Do ostatniej chwili piastował urząd **wiceprezesa centrosojuza**, pozatem jest on jednym z zastępców członków centralnego komitetu wykonawczego ZSRR.

Pim zapowiada deszcze.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 24. lipca. (st.) Układ barometryczny nad kontynentem europejskim nie upoważnia do snucia pomyślnych horoskopów na temat pogody. Mały obszar wysokiego ciśnienia obejmuje jedynie Anglię, część oceanu Atlantyckiego, oraz południowo-zachodnią część półwyspu Pirenejjskiego. Poza tym skrawkiem cały kontynent europejski znajduje się w obszarze płytkiej depresji, przedzielonej głębokimi bruzdami niżowemi. Jedna z tych bruzd zajęła dziś rano pas od Niemiec południowo-zachodnich poprzez Niemcy środkowe, południowo-zachodnie, Czechosłowację i Austrię. Bruzda ta powoduje dość silne deszcze, a następnie ochłodzenie. Dziś rano Drezno miało 13 stopni temperatury. Dziś w godzinach popołudniowych bruzda dosięgła Polski z chłodniej, a wieczorem, względnie w nocy obejmie środek kraju i Warszawę. W związku z tem w dniu dzisiejszym nastąpił już na Zachodzie kraju wzrost zachmurzenia, który wieczorem przeszedł w deszcz. Możliwe są również burze, które wynikną wskutek zmieszania się mas ciepłego powietrza z falami chłodnymi, ciągnącymi od Zachodu. Na ogół fala deszczów będzie niezbyt silna, lecz przy

porywistych wiatrach, które stopniowo od Wschodu będą się wykręcały na Południe i Zachód. Dziś rano w całym kraju było dość ciepło. Najchłodniej na wybrzeżu — 17 stopni, najcieplej w Toruniu i Tarnopolu — 21, w Zakopanem 22, gdzie wieje od wczoraj dość silny wiatr halny.

Górą Tarnopol!

Z TEGO MIASTA BOWIEM POCHODZI P. GAŁKOWSKI, AUTOR GENJALNEGO POMYSŁU O BANKU MAŁŻEŃSKIM I „KONCIE POJEDNANIA“.

Warszawa, 24. lipca. (st) Do ministerstwa wpłynął następujący projekt niejakiemu p. Gałkowskiemu. P. Gałkowski pragnie ludziom ułatwić wstępowanie w związku małżeńskie. Jako główną przyczynę zmniejszania się ilości zawieranych małżeństw uważa brak gotówki. Ludzie nie mający pieniędzy nie mogą się żenić, ale i na to znalazł on radę bardzo prostą. Proponuje założyć bank małżeński, któryby udzielał pożyczek ludziom, chcącymi się pobierać, pożyczek na mieszkanie, wyprawy ślubne itd. Pożyczki mają po zawarciu ślubów przedłużać się aż do 20 lat. Ale bank ma czuwać i nad dalszym pożyciem małżonków. Gdy się pokłóca o pieniądze nie

potrzebują się ani jedno ani drugie zupełnie troszczyć. Każdy z nich będzie miał w banku konto pojednania, z którego może w takim wypadku czerpać. Kapitał zakładowy banku oblicza p. Gałkowski na 10 milionów zł. W memoriale swym tylko nie podaje źródła, skąd tych 10 milionów wziąć. Należy dodać, że p. Gałkowski ze swych projektów małżeńskich jest znany w całym kraju. W ub. r. zamierzał on urządzać loterie z biletami po 2 zł. tylko dla pań, gdzie główną wygraną stanowił właśnie on p. Gałek-Gałkowski, ofiarujący się na męża szczęśliwej posiadaczki wielkiego losu. P. Gałkowski pochodzi z Tarnopola.

W gronie rodziny w Pikieliszkach.

Marsz. Piłsudski na wywczasach letnich.

...Żeby mi tu nikt
nie laził z ż dnem
gadaniami...

Lwów, 25. lipca.

„Główna kwatery wakacyjna” Marsz. Piłsudskiego jest przedmiotem żywego, może nawet nieco nerwowego zainteresowania polityków i nie-polityków. Co robi? Kogo przyjmuje? Kiedy i dokąd odjeżdża? Oto pytania, na które źródłowa odpowiedź daje korespondent „Kuryera Porannego”. Był na miejscu, patrzył i pytał. Sądźmy, że relacja, którą poniżej dajemy, zaspokoili tę powszechną ciekawość. — Red.

Wszelkie pogłoski, jakie ukazały się ostatnio, że pan Marszałek „już” wyjeżdża z Pikieliszek i że wystano po niego salonkę itd. — okazały się nieprawdziwe. Nadal spędza urlop w ulubionej siedzibie, okolonej jeziorom Żelasy. Pięknie tam jest. Cicho, spokojnie, tylko tataraki, a jak się na Litwie mówi, ajer, szemrzą po brzegach i wtóruje im starodrzew gęstego parku.

Droga do Pikieliszek kiepska, jak każda wileńska, szosą zaledwie dobiega kilometrów czternaście, przed samą Rzeszą się urywa i dalej aż do Podbrzezia wlec się trzeba starym traktem, błotnistym, gliniastym, pełnym wybojów. Nie jest to zaprawdę żaden „oficjalny” dojazd, ale swojsko, „po tutejszemu”. Wiadomo zaś, jak to p. Marszałek lubi odpoczywać wśród swojskich obrazów, przypominających mu młodzież lat na Litwie spędzonych.

A więc odpoczynek w całym tego słowa znaczeniu, odpoczynek prawdziwy! Nikogo nie chce przyjmować p. Marszałek i stanowczo zapowiedział i prosił, żeby nikt się do Pikieliszek nie trudził na żadne rozmowy, ni żadne konferencje.

Minąwszy gminną wieś Rzesza i wydostawszy się na mały pagórek, zdaleka już widzimy na prawo od traktu białe ściany dworku w Pikieliszkach, wysokie drzewa parku, odcinające się wyraźnie od granatowej płaszczyzny jeziora. To jezioro szczególnie p. Marszałek lubi. Widać go często z traktu, jak sam wiosłując, pływa, posadziwszy do łódki obie swoje córeczki. Naprzeciw parku jest wyspa, a raczej półwysep, bo cienkim pasmem ziemi łączy się ze spadającymi ku jeziorowi łąkami żyta.

We wtorek rano jedziemy do Pikieliszek. Pogoda zmienna, co chwila przechodzi chmura deszczowa. P. Marszałek siedzi u siebie na ganku. Najczęściej nie opuszcza domu, kiedy pani Marszałkówna wraz z córeczkami udaje się do Wilna. Gdy jednak są wszyscy w domu, lubi przechadzać się po ogrodzie, lub zapuszczać na dalszą wycieczkę w pole. Czuje się wogóle doskonale. Jest ciągle prawie wesół; pod Wilnem żniwa tylko się rozpoczęły, rozmawia więc z chłopami na polu, wypytuje o to i owo. W parku bawi się z córeczkami, goni je, nawet i biega. Ulubionym miejscem wycieczki

jest ów półwysep, porośnięty brzozi. Często też łowi ryby w jeziorze.

Tak jest — odpoczynek i żeby mi tu nikt nie laził z żadnymi gadaniami!

Do p. Marszałka przyjeżdża z rzadka tylko pułkownik Wenda i to jedynie na parę najwyższej godzin. Pozatem jest sam, pani Marszałkówna, dwie córki, dwoje czy troje ludzi ze służby, administrator 120-hektarowych Pikieliszek i... nikt więcej.

Naturalnie i w Wilnie i w okolicy

wiedza wszyscy, gdzie mieszka Marszałek. Dzień po dniu ciągną sznurem najróżniejszych rodzaju petenci, z najbardziej nieraz blahami pod słońcem sprawami, osobistymi prośbami, podaniami. Trudno ich nieraz bywa przekonać, że rozpatrywanie ich wszystkich spraw zamieniłoby urlop i wypoczynek p. Marszałka na wyteżoną pracę. Więc zasada, nikogo nie przyjmuje: utrzymana w mocy.

Nikomus się ze swych zamierzeń

POSIEDZENIE DELEGATÓW RADY MIEJSKIEJ

w domach miejskich

Lwów, 25. lipca.

W środę, 23. bm. odbyło się pod przewodnictwem prezesa inż. Brzozowskiego posiedzenie delegatów Rady miasta Lwowa w sprawie rewizji czynszów w domach miejskich. Po przedstawieniu przez naczelnika obrachunkowego wyczerpującego referatu zarówno w sprawie obliczeń kosztów budowy, jak i kapitalizacji, rozwinęła się obszerna dyskusja. Pierwszy zabrał głos inż. Słowiński przedstawiając fachowe zasady obliczenia kosztów budowy, jakoteż rentowności i na jakich to podstawach należy rentowność obliczyć, aby gmina za-

dnych strat nie poniosła.

Red. Szczyrek zgodził się z wywodami posła Słowińskiego i zalecił wybór subkomitetu dla zbadania kosztów budowy i rewizji czynszów, uzasadniając swój wniosek tem, że po dwudziestokilku latach gmina otrzyma bardzo poważny majątek w domach czynszowych, po spłaceniu długoterminowej pożyczki, a zatem nie można żądać od lokatorów aby oni swymi czynszami robili gminie tak kosztowne prezenty. Mowca zgodził się z zapatrywaniem, że gminne domy winny się rentować, ale przy obliczeniu rentowności należy się opierać na real-

CO MOWI NEMO.

Widzieć Neapol i umrzeć potem.

BAJKA Z LAZURU, KRAJ WIECZYSTEJ TĘCZY,
WIDZIANO TYLE RAZY NA OBRAZKACH,
KTÓRY SWĄ WIZJĄ W SNACH CZŁOWIEKA MĘCZY,
CAŁY W KOLORACH I SŁONECZNYCH BLASKACH.
KRAJ TAK TĘSKNIONY JAK WINO Z KIELICHA,
NAPEŁNIONEGO PRZENAJCZYSTSZYM ZŁOTEM,
WIĘC KTO GO NIE ZNA, CAŁE ŻYCIE WZDYCHA:
WIDZIEĆ NEAPOL I UMRZEĆ POTEM!

NOC PEŁNA GROZY, BLYSKAWIC I GROMÓW,
WŚCIEKŁY SKURCZ ZIEMI OD WEWNĘTRZNEJ MĘKI,
PIEKIELNY ŁOMOT WALĄCYCH SIĘ DOMÓW,
KRZYK KONAJĄCYCH I RANIONYCH JEKI.
JEŚLI DOPADŁA KOGOŚ KATASTROFA
NIM NEAPOLU UPOIŁ SIĘ ZŁOTEM,
JAKŻE INACZEJ BRZMI TA SPIEWNĄ STROFĄ:
WIDZIEĆ NEAPOL I UMRZEĆ POTEM!!

Dyr. Czarnowski sprzy gminę m. Lwowa o o szkodowane w wysokości 100 tysięcy zł.

ZA OBOPÓLNĄ ZGODĄ SPRAWA ZOSTAŁA ODDANA SĄDOWI POLUBOWNEMU.

Lwów, 25. lipca.

Jak się dowiadujemy, dyrektor teatrów miejskich p. Czarnowski zwrócił się do prezydium miasta Lwowa z żądaniem wypłacenia mu kwoty 100 tys. zł. tytułem zwrotu za poczynione inwestycje, a także strat poniesionych przez to, iż teatry miejskie musi oddać w posiadanie nowym dzierżawcom już 1. sierpnia zamiast 1. września br.

Prezydium miasta Lwowa zajęło w zasadzie negatywne stanowisko wo-

bec żądań p. Czarnowskiego. — Ze względu jednak na to, iż kontrakt przewiduje oddanie wszelkich spraw spornych sądowi polubowemu, zgodzono się na rozstrzygnięcie tego sądu. — Jak słyhać, arbitrem p. Czarnowskiego w sądzie polubownym jest adw. dr. Dziedzic, gminę miasta Lwowa reprezentuje prezes prokuratury skarbu Kamerski. Obaj arbitrzy zgodzili się na zaproszenie w charakterze superarbitra p. dra Głazewskiego.

Do stałej współpracy
poszukujemy inteligentne o
i solidnego
AKWIZYTORA OGŁOSZENIOWEGO
„PAR” Polska Agencja Reklamy
oddział we Lwowie,
6732 Akademicka 14

p. Marszałek, oczywiście, według swego zwyczaju, nie zwierza. Do Wilna przyjeżdża rzadko, zawsze bez uprzedzenia i tylko do rodziny. Kiedy opuszcza te strony? Na razie bawi w Pikieliszkach, które tak lubi i gdzie jest tak pięknie i gdzie się czuje tak doskonale i zdrowo. Ostatnimi tylko czasy pogoda coś się popsowała i ciągle padają w Wileńszczyźnie deszcze, jeżeli się nie poprawi, może wtedy...

Rewizja czynszów

w domach miejskich, Jak należy ożywić ruch budowlany.

nej a nie na sztucznej kalkulacji.

M. i. zabrał również głos r. Aleksander Lewicki, który popierając rewizję czynszów, wskazał, że budowy prywatne, które pracują kapitałem oprocentowanym w kasie oszczędności na 12% względnie prywatnymi kredytami, dochodzą do 24%, oddają w najem mieszkania stosunkowo nie o wiele drożej, jak kalkulacyjna cena podana przez izby obrachunkowe. I dlatego jeżeli komitet dokładne rozliczenie przeprowadzi, czynsze w domach miejskich nie powinny przy tak niskim oprocentowaniu jak 6% od 100 wraz z amortyzacją, być o wiele wyższe, jak dzisiaj są obliczane lokatorom.

Następnie r. Lewicki zwrócił uwagę że trzeba się również zastanowić nad przyszłością tj. nad ruchem budowlanym zarówno ze strony gminy, jak i inicjatywy prywatnej. W tym wypadku zarząd gminy winien — w myśl ustawy budowlanej — pójść jak najdalej na rękę budującemu i zachęcić ich do budowy, a nie — jak to się dziś dzieje — wręcz odwrotnie. Dziś prywatny człowiek, jeśli odważy się przystąpić do budowy, musi być przygotowany na to, że magistrat stawiać mu będzie rozmaite trudności. Objawia się to chociażby tem, że przystępujący do budowy czekać musi najmniej 6—8 miesięcy a nawet i dłużej na uzyskanie konsensusu budowlanego. Następnie musi kilkanaście razy chodzić po biurach, prosić i prawie płakać, by raz mu sprawę załatwiono, przyczem nie zawsze spotyka się z uprzejmością i dokładnymi wskazówkami. Jednym słowem każdy, kto buduje, ma to przeświadczenie, że magistrat zamiast pomagać wprost wrogo odnosi się do budujących, jakby widział w prywatnej inicjatywie konkurencję.

Również zakłady przemysłowe nie idą nowym budowom na rękę, co przecież leży w ich istotnym interesie, albowiem pomażają w ten sposób swój zbył i rentowność zakładów. Tymczasem starają się one na ten ruch budowlany nałożyć jak największe ciężary, licząc wprost horrendalne ceny za połączenia z nowymi budowlami, każąc płacić za przestrzenie niezabudowane i nie flające możliwości rozdziału tych inwestycji na poszczególne niezabudowane parcele. Niejednokrotnie się zdarza, że jeden płaci za 5—6 lub więcej parcel, a drugi do urzędów miejskich zakładów przychodzi prawie bezpłatnie.

Tu zatem w pierwszej linii winna nastąpić rewizja zasady obliczeniowej aby budujący wiedział, jak ma kalkulować budowę, co go w przyszłości może czekać by nie był tylko zależny od wymiaru poszczególnego referatu w danym zakładzie przemysłowym.

Niedalej jak dnia poprzedniego była sprawa na sekcji II, gdzie dla funkcjonariuszy Miejskich Zakładów Elektrycznych odstąpiono parcele budowlane, licząc za sążeń gruntu po 3 dolary, zaś

N A D E S I A N E.

REWJA MALSKY?

6777

na koszt urządzenia ulic itp., zażądano jeszcze raz taką kwotę, choć parcele te leżą na Bogdanówce i tak prędko nie doczekają się tych urządzeń, jakie posiada centrum miasta.

Następnie mowca poruszył sprawę kredytu budowlanego z komitetu rozbudowy i wykazał, że tu także niema porządku. Raz referent odpowiada stronie, że dom nie zaczęły, drugi raz żąda, by dom był pod dachem, trzeci raz, że należy budowę wprawdzie wykończyć, a gdy interesent zadość uczyni temu ostatniemu żądaniu, spotyka się z odpowiedzią, że pożyczka już niepotrzebna, albowiem dom jest wybudowany. Nie liczy się przytem z tem, że budujący płaci nieraz lichwiarskie procenty, by budowę doprowadzić do końca, licząc na to, że pożyczkę dostanie. Następnie komitet rozbudowy winien przeprowadzić rewizję czynszów i tam gdzie właściciel korzysta z ulgowego kredytu, winny być mieszkańca tańsze, aniżeli w domach, gdzie właściciel opłaca drogie procenty.

Następnie poruszył sprawę postarania się o kredyt budowlany na własną rękę przez zarząd miasta i to o kredyt zagraniczny, który gmina zawsze dostać może za gwarancją państwa. Uzyskanie wielkiej pożyczki budowlanej da możność uruchomienia przemysłu budowlanego i zatrudnienia wszystkich bezrobotnych, a także ożywi cały przemysł pomocniczy, który obecnie jest w zastrój. Zapobiegnie się także w ten sposób mizerji mieszkaniowej. Dlatego subkomitet, który ukończy rewizję kalkulacji, winien zająć się temi aktualnymi sprawami. Po wyborze subkomitetu przewodniczący posiedzenie zamknął.

RAID AWIONETEK.

Berlin, 24. lipca. (PAT) Centralne kierownictwo międzynarodowego raidu powietrznego komunikuje oficjalnie:

Według otrzymanych ostatnio danych z Hiszpanji odleciały z Barcelony następujące samoloty: niemieckie — B. 3. Morzik i B. 8. Poss; angielskie — K. 1. Thorn K. 3. kapitan Broad, K. 5. Buttler.

W Saragossie, znajdowały się w drodze z Madrytu do Barcelony: niemiecki F. 2. Polte i francuski L. 3. Arrachart.

W Madrycie znajdowały się w drodze powrotnej: niemiecki D. 1. dr. Pasewaldt, angielski K. 4. Andrews i K. 7. Carrbery, francuski M. 2. Finat, F. 5. Habsburg-Bourbon.

W Madrycie, w drodze do Sewilli znajdował się samolot francuski M. 1. Cornez.

W ciągu popołudnia oczekiwane są dalsze doniesienia z Hiszpanji, z obowiązkowych miejsc lądowania.

Z Pau, z powodu złych warunków atmosferycznych, nie wypuszczono dziś przedpołudniem żadnego z samolotów. Istnieje jednak nadzieja, że po godzinie 2. lotnicy wyruszą w dalszą drogę. Oprócz 35 samolotów, które przybyły wczoraj do Pau, przybył w ciągu dzisiejszego przedpołudnia niemiecki samolot C. 3. Freiberg.

W drodze z Paryża do Pau, znajdują się samoloty niemieckie B. 9. Dinort, C. 6. Waldau, C. 7. D. 7.

W Bristolu znajduje się samolot polski C. 5. Muślewskiego, który wystartował wprawdzie z Bristolu, musiał jednak z powodu defektu motoru, natychmiast nawrócić.

WYPADEK LOTNICZY W KRAKOWIE

Kraków, 24. lipca. (PAT) Wczoraj w nocy w czasie wykonywania lotów ćwiczebnych przez lotników 2. pułku lotniczego wydarzył się wypadek, który na szczęście nie spowodował ofiar w ludziach, a jedynie zniszczenie samolotu, który spłonął. Około godz. 23. podczas przymusowego lądowania w Kujawach koło Mogiły aparat wskutek ciemności zawadził o drzewo i rozbił się, a następnie wskutek wybuchu motoru spłonął.

Z Tymczasowej Rady miejskiej.

Gmach Związku Małop. Straży pożarn. stanie we Lwowie.

Widoki na ożywienie ruchu budowlanego.

Lwów, 25. lipca.

(jp.) Na wstępie wczorajszego posiedzenia Rady miejskiej udzielono szeregu urlopów członkom reprezentacji miasta, a nadto uchwalono na przeciąg 2 tygodni, tj. od 1. do 14. sierpnia zawiesić posiedzenia.

Następnie w myśl wniosku Komisji matki przedstawionego przez r. Aleks. Lewickiego, delegowano prez. Brzozowskiego do państw. Rady spożywczej, jako reprezentanta miasta Lwowa.

Wskutek interpelacji r. Janiekiego, prez. Brzozowski omówił sprawę robót budowlanych w związku z zwiększeniem się w mieście bezrobocia. Prezydent przyznał, że z powodu braku gotówki w kasie, nie może miasto prowadzić robót na większą skalę, jakkolwiek zarząd miasta dokłada wszelkich starań, aby ruch utrzymać, a p. prezydent wyjeżdża obecnie do Warszawy, celem odpowiedniego przedstawienia u rządu w sprawie kredytów.

Roboty drogowe prowadzi się obecnie w ramach budżetu zwyczajnego, co do robót kanałowych, to jest

nadzieja otrzymania na ten cel funduszy od rządu. Najgorzej przedstawia się sprawa budowy domów, gdyż miasto zamiast preliminowanych na ten cel 3 i pół miliona z. rozporządza obecnie zaledwie kilkuset tysiącami. Prezydent dołoży starań, aby uzyskać większe kredyty na cele budowlane w Banku Gosp. Kraj. Nadto zwraca uwagę, że na zajęcie bezrobotnych wpłyną także budowy prowadzone przez Zakład pensyjny.

Z kolei przystąpiono do porządku dziennego. Po załatwieniu szeregu drugich uchwał z referatu r. Rybickiego, uchwalono nabyć skrawek gruntu (95 sążni kwadr.) na rozszerzenie ul. Jachowicza za cenę 7125 zł. — Nadto ten sam referent przedstawił sprawę zamiany parceli gminnej przy Drozdzie Kulparkowskiej.

W myśl referatu r. Rotfelda uchwalono zakupić sukno na mundury letnie dla niższych funkcjonariuszy Magistratu i miejskiej straży pożarnej.

Sprawę podwyższenia udziału gminy m. Lwowa w kamieniołomach miast Małop. uchwalono po referacie r. Emila Kwiatkowskiego podnieść

ten udział z 320.000 na 400.000 zł.

R. Barzewski referował sprawę darowizny gruntu miejskiego przy ul. Zadwórzeńskiej, obszaru 920 sążni kw., wartości szacunkowej 74 tys. zł. Małop. Związkowi Straży pożarnych na budowę budynków na cele związkowe.

Budynki staną kosztem 800 tys. zł. z funduszy, na które złożą się trzy województwa. Referent przedstawił doniesienie znaczenie ideowe i praktyczne tej instytucji w uzasadnieniu swego wniosku na odstąpienie bezpłatnie gruntu.

R. Szczyrek postawił wniosek, aby ustąpić grunt za połowę ceny szacunkowej.

W ożywionej dyskusji zabierali nadto głos: inż. Słowiński, dr. Sokal, dr. Wasser, r. Baczyński i r. Kupczyński. W głosowaniu wniosek r. Szczyrka upadł, uchwalono większością głosów wniosek referenta na odstąpienie gruntu bezpłatnie z tem, że budowa ma być rozpoczęta do lat 2, a w dalszych 3 latach wykończona. W razie rozwiązania Związku Małop. Straży pożar. budynki przechodzą na własność gminy za zwrotem oszacowanych przez Magistrat kosztów budowy. Nadto przyjęto wniosek inż. Słowińskiego, aby do Rady Nadzorczej budowy wszedł delegat Rady miejsk.

W związku z nową ustawą przemysłową, Województwo zwróciło się do reprezentacji miejskiej o opinię w sprawie zatwierdzenia kilku statutów cechowych.

Po referacie r. dr. Wereszczyńskiego wydano przychylnie opinie do statutu Spółki surowcowej korporacji instalatorów wodo- i gazociągów, statutu Kasy zapomogowej cechu cukierników i piernikarzy, statutu funduszu pogrzebowego cechu chrześc. mistrzów stolarskich i Kasy zapomogowej mistrzów ślusarskich. Nakoniec w myśl referatu r. Rybickiego uchwalono sprzedać grunt miejski przy ul. Pili-chowskiej pod budowę domu chrześc. zawod. Związkowi dozorców domowych.

Na tem zakończono posiedzenie jawne.

Dodać należy, że prez. Brzozowski po wczorajszym posiedzeniu wyjechał w ważnych sprawach do Jaworzna, a stamtąd uda się do Warszawy. Powrót p. prezydenta nastąpi w przyszłym tygodniu, prawdopodobnie we wtorek.

WYBUCH GAZU NA G. ŚLĄSKU.

Katowice, 24. lipca. (PAT) Wczoraj po południu w Markłowicach Dolnych pow. rybnickiego na nowym szybie nastąpił wybuch gazu. W toku natychmiast wszczętej akcji ratunkowej wydobyto na powierzchnię 5 robotników, którzy znajdowali się w chwili wybuchu w szybie. Odniesli oni poparzenia rąk niezbyt zresztą groźne. Odstawiono ich do szpitala w Rybniku.

Ks. Walji pragnie pokusić się

O LAURY ZDOBYWCY ATLANTYKU.

Warszawa, 24. lipca. (st.) Z Londynu donoszą, że ks. Walji zamierza pokusić się o laury zdobywcy Atlantyku i drogą powietrzną udać się do Kanady. W locie tym towarzyszyć mu

ma ks. Filip Sasson. Powszechnie sądzą, że ani rząd, ani rodzina królewska nie udzieli ks. Walji zezwolenia na tego rodzaju niebezpieczną awanturę.

Bilans upałów w Stanach Zjed.

N. Jork, 24. lipca. (PAT) Bilans ofiar fall strasznych upałów, które zdają się mieć już ku końcowi wyraża się w 300 zmarłych na terytorjum całych Stanów Zjednoczonych.

CHŁODY W HISZPANJI.

Madryt, 24. lipca. (PAT) W Hiszpanji panuje wyjątkowo niska temperatura, która średnio wynosi zaledwie 14 stopni, podczas gdy zwykle o tej porze roku dochodzi do 35 stopni.

Szaleniec zastrzelił swą żonę

NASTĘPNIE ZRANIŁ CIĘŻKO MATKĘ I 9-LETNIĄ CÓRKĘ, POCZEM SAM SIĘ POWIESIŁ.

Stanisławów, 24. lipca. (PAT) Rolnik Mikołaj Szkabarski z Józełówki ad Wusiaczyn (pow. Rohatyn) zastrzelił z karabinu swoją żonę, następnie zadał trzy ciężkie ciosy siekierą w głowę swojej matce, która walczy ze śmiercią i ciężko poranił

swoją 9-letnią córkę, którą odwieziono do szpitala we Lwowie. Szkabarski po dokonaniu zbrodni powiesił się, pozostawiając list, w którym prosi o zaopiekowanie się jego 3-letnim synem Jarosławem, którego pozostawił przy życiu. Powód zbrodni nieznan.

Bohaterska śmierć 2 policjantów.

Galacz, 24. lipca. (PAT) Wybuchł tu pożar, który zniszczył 23 domy. Dwaj policjanci wdarli się do płonącego domu, w celu uratowania znajdujących się tam dzieci. W chwili gdy dzieci zostały wyrzucone przez policjantów oknem na

rozpostarte na dole płótno ratunkowe, dom runął w gruzy, przyczem ratujący policjanci zostali zabici. Wskutek uduszenia dymem zmarło również 2 strażaków i komendant straży ogniowej.

Afera kapitanowej zatacza coraz szersze kręgi.

Kompromitujące szczegóły

towarzyskiego skandalu.

Stan. Abrahamowiczową przewieziono z aresztów policyjnych do więzienia.

Lwów, 25. lipca.

(1) Śledztwo w sprawie Abrahamowiczowej zostało wczoraj przez policję ukończone i akta odesłano do sądu, minął bowiem okres 48 godzin przewidzianych procedurą dla badań policyjnych. Wprawdzie cały szereg osób nie zostało dotychczas przez policję przesłuchanych, ale nastąpi to dodatkowo w terminie późniejszym. Równocześnie p. Abrahamowiczowa została przewieziona z aresztów do więzienia karnego. Dopiero teraz po całkowitem zbadaniu sprawy można sobie uzmysłowić, ile nieszczyść spowodowała ta demoniczna kobieta na ludzi zupełnie niewinnych.

Przedewszystkiem mąż jej, który wedle zeznań osób stojących blisko niego jest oficerem, cieszącym się największym zaufaniem u swoich przełożonych, człowiekiem prawym, który od lat 3, to znaczy tak długo, jak jest we Lwowie, nie był ani razu w żadnym nocnym lokalu, nie miał żadnych namietności i prowadził życie spokojnego obywatela. Istną ironią losu jest fakt, że mija właśnie 10 lat, kiedy nazwisko kapitana Abrahamowicza cytowane było w komunikatach naczelnego dowództwa z powodu jego odwagi i rycerskości w czasie dowodzenia artylerją na pociągu pancernym „Piłsudski szeroki”. Obecnie nazwisko kpt. Abrahamowicza widnieje na szpaltach prasy z racji nadużyć jego żony.

W Tarnopolu było to samo.

Dodać trzeba, że Abrahamowiczowa urodziła się w Horodence, jest córką wcale niezamożnych rodziców i wszystko to, co posiadała po ślubie, było zapracowane przez jej męża.

Przytem fakt, jaki zaszedł obecnie we Lwowie, nie jest pierwszy w jej życiu. Przed 4 laty w Tarnopolu zrobiła prawie-że to samo, ale na mniejszą skalę. Mianowicie u całego szeregu kupców ponabierała towary na kredyt, towary te sprzedawała dalej, a za uzyskaną w ten sposób gotówkę kupiła biżuterję,

Weksle pod materacem.

Kiedy przyjechali do Lwowa, p. Abrahamowiczowa była wzorem małżonki i gospodyni. Sama sprzątała, gotowała i nawet z tego powodu wskutek podźwignięcia się nabawiła się ciężkiej choroby. Mąż, który żonę swą bardzo kochał nie przeczuwał, że znowu powróci do swych oszukańczych machinacji i przez dłuższy czas czuł się szczęśliwy. Dopiero przed rokiem, kiedy w czasie nieobecności żony poprawiał materac zauważył pod materacem cały stos wykupionych weksli i zaświadczeń bankowych. Zdziwiony a równocześnie przestraszony zapytał żonę, co to ma znaczyć? Wtedy ta mu opowiedziała, że weszła w spółkę

z kilku ludźmi i zajmując się obecnie ciniawianiem antyków. Mąż z miejsca zareagował ostro na tego rodzaju transakcje handlowe żony i polecił jej natychmiast spółkę zlikwidować. Ona wytłumaczyła mu, że od razu nie może zlikwidować spółki i że poczyni wszelkie kroki, by wycofać się z tego interesu.

W międzyczasie wzięła od niego większą kwotę na pokrycie rzekomego niedoboru, sprzedała biżuterję, srebro demowe, zabrała nawet 3 tysiące zł., przesłała kpt. Abrahamowiczowi przez brata na wykończenie jego ostiałli żołnierskiej na Kresach.

W międzyczasie wzięła od niego większą kwotę na pokrycie rzekomego niedoboru, sprzedała biżuterję, srebro demowe, zabrała nawet 3 tysiące zł., przesłała kpt. Abrahamowiczowi przez brata na wykończenie jego ostiałli żołnierskiej na Kresach.

By wyciągnąć żonę z błota

Kpt. Abrahamowicz płacił wszelkie długi żony w tem przekonaniu, że zdoła ukochaną przez siebie żonę wyciągnąć z błota. Niestety, nie udało mu się to. W ostatnich czasach, kiedy widział, że żona nie likwiduje swoich interesów i kiedy mnóstwo wierzycieli nachodziło jego mieszkanie, wszczął kroki rozwodowe.

W międzyczasie jednak żona kilkakrotnie opuszczała dom na szereg dni pod pozorem, że ma załatwić sprawy pieniężne. Kiedy raz, a było to w czerwcu, w niedzielę wyjechała i do czwartku nie pokazała się w domu,

zaniepokojony mąż udał się na policję z prośbą o odszukanie żony. Żona jednak nazajutrz wróciła zmieniona zupełnie fizycznie i moralnie, czuć od niej było alkohol, którego nigdy w domu Abrahamowiczów nieużywano, wyglądała bardzo źle, to też mąż oświadczył jej, że dłużej takiego stanu tolerować nie może i nie będzie i w całej pełni podtrzymuje wszczęte kroki rozwodowe.

Przypadkowo jednak dowiedział się on, że żona jego w towarzystwie dygnitarzy policji włóczy się po nocnych lokalach. Mianowicie ów wysoki dygnitarz policji, o którym pisaliśmy już w związku z aresztowaniem p. Abrahamowiczowej, zapytał raz pewnego oficera D. O. K., kto to jest pani Abrahamowiczowa, czy jest naprawdę żoną kapitana, bo źle się prowadzi.

Czem zajmują się we Lwowie posterunkowi

Wedle zeznań p. Abrahamowiczowej, jakie złożyła swojemu mężowi tuż przed aresztowaniem, ów dygnitarz policyjny prześladował ją na

Oficer ten natychmiast o rozmowie tej zakomunikował mężowi. Kpt. Abrahamowicz zatelefonował do owego dygnitarza policji i nazajutrz obaj panowie spotkali się. Rozmowa między nimi, której przebieg przez nas podany jest zupełnie autentyczny, jest bardzo znamienita.

Interwencja dygnitarza policyjnego.

Mianowicie ów dygnitarz policji opowiedział mężowi, że żona jego zaślubiła się u aspiranta Szczygielskiego, zwrócił mu listy, które pisała do Czernego i zapytał się go, czy zgadza się, by została wywiadowczynią policyjną, przyczem mogłaby zarabiać około 1.800 zł. i w ten sposób spłacić długi. Kpt. Abrahamowicz z miejsca z oburzeniem odrzucił tę propozycję, twierdząc, że żonie oficera nie wolno być konfidentką policyjną, bowiem to nie licuje z honorem.

Później ów dygnitarz pytał się męża, czy pozwoli mu zaopiekować się żoną, w razie gdyby on wyjechał na wieś do swojej osiedli, a ona pozostała we Lwowie. Uzasadniał opiekę swoją tem, że ona jest młoda i lekkomyślna i wobec tego potrzebuje opieki męskiej. Mąż odpowiedział, że w razie gdyby żona z nim nie chciała wyjechać, z całą przyjemnością zgadza się na opiekę starszego i poważnego pana. Kiedy p. Abrahamowiczowa ponownie znikła z domu, mąż, który myślał, że ona specjalnie unika z domu, ponieważ nie chce przyjąć wezwania rozwodowego, znowu udał się na policję i tu mu ów dygnitarz oświadczył, że żona jego mieszka w „Hotelu Warszawskim”. Ostatnio, jak była z nim razem w pewnym lokalu nocnym, kazała się następnie odwiedzić do hotelu Warszawskiego, ponieważ jak twierdziła, nie chce deranzować męża w nocy tembardziej, iż pragnie się z nią rozwieść. Jak się później kpt. Abrahamowicz przekonał, do tego hotelu zachodził bardzo często ów dygnitarz policyjny.

Samochód wpadł do Dniestru

AGENT LWOWSKI GOTTLIEB I SZOFER KOMADOWSKI LEDWIE ZDOŁALI UJŚĆ Z ŻYCIEM.

Lwów, 25. lipca.

Przykrą przygodę, która mało co nie skończyła się katastrofą, przeżyli 23-letni agent z Lwowa Zygmunt Gottlieb i 21-letni szofer z Rawy Ruskiej Jan Komadowski. Jechali oni samochodem z Buczacza do Lwowa. W Niżniowie nie puszczono ich przez most na Dniestrze z powodu dokonywanej naprawy. Skierowali wtedy auto do wsi Ostra, usiłując przepłynąć się przez Dniestr promem. Gdy szofer wyjechał autem z promu i znajdował się już u stromego brzegu, nagle wóz począł cofać się w tył i wpadł do wody.

Brzeg Dniestru jest w tem miejscu głęboki i samochód zanurzył się w wodzie około 2 m. 30 cm. Nie tracąc przytomności, Gottlieb i Komadowski w ostatniej jeszcze chwili wyskoczyli z wody. Dopiero przybyli w liczbie 50 mieszkańców pobliskiej wsi, wyciągnęli samochód. Przeprowadzone przez posterunek dochodzenia wykazały, że winę wypadku ponoszą przewoźnicy

promu Łuc Kindzior i Onufry Kindzior, obaj z Ostrej pow. bu czackiego, ponieważ nie było żadnego zabezpieczenia, któreby utrudniło cofnięcie się promu od brzegu.

Tragedja miłosna w Monasterzyskach

DWA TRUPY W ALEI CMENTARNEJ.

Lwów, 25 lipca.

Monasterzyska są obecnie pod wrażeniem niecodziennej tragedji, jaka się rozegrała w tem mieście. Oto przybył tam syn sekretarza gminy miejscowej 24-letni Stanisław Koryzma, zajęty w charakterze nrzędnika fabryki tytoniowej w Poznaniu. Na jednej z zabaw poznał on młodą, przystojną meżatkę, 23-letnią Klewentyę Hibsową, żonę sierżanta żandarmerji wojskowej stacjonowanego stałe w Modlinie. Między młodymi nawiązała się nć sympatji, która się następnie zamieniła w głębokie uczucie. Cóż kiedy o małżeństwie nie mogło być mowy, chociażby dlatego, że Hibsowa była zamężna. Nie mogąc wspólnie żyć, postanowili razem umrzeć. Onegdaj nad ranem udali się na cmentarz parafialny w Monasterzyskach i odebrali sobie życie. Gdy dozorca cmentarny obchodził o 5 rano groby, zauważył leżące zwłoki młodej pary i zaalarmował natychmiast władze. Przy trupach nie znaleziono żadnego pisma, jedynie tylko rewolwer marki „Miljow”.

Spowiedź wśród łez.

Najsensacyjniejszym faktem w tej całej sprawie jest to, że policja nie aresztowała p. Abrahamowiczowej na skutek doniesienia Papary, lecz na skutek zeznań męża, złożonych za wiedzą żony w wydziale śledczym w dniu aresztowania.

Mianowicie przedwczoraj p. Abra-

hamowiczowa wróciła do męża po dłuższej nieobecności i wśród lez opowiedziała mu o wszystkim, dodając przy tem, że chce popełnić samobójstwo. Mąż polecił jej, by sprawę całą oddała policji do załatwienia. Ona się na to zgodziła, a on, sam udał się do Wydziału Śledczego i w imieniu żony oświadczył, że pragnie ona złożyć zeznania u siebie w domu, ponieważ sama na policję udać się nie może, bo jest chora. Nadkom. Schwarz wraz z wywiadowcą Heilmanem udali się na ul. Kurkową do mieszkania państwa Abrahamowiczów i tam rozpoczęli pierwiastkowe śledztwo. Nieprawdą również jest po dana przez niektóre dzienniki wiadomość, jakoby p. Abrahamowiczowa w chwili aresztowania usiłowała popełnić samobójstwo. Była sama w drugim pokoju, rewolwer leżał na biurku, miała sposobność pozbawienia się życia, gdyby tylko chciała. W chwili aresztowania zażyła tylko większej dawki morfiny. I o tem, że jest morfinistką i kokainistką dowiedział się mąż także w dniu aresztowania.

Dualizm jaźni.

W ogólności obserwując przebieg życia tej kobiety, przypuszczać należy, że albo jest sprytną komedjantką, albo nastąpił u niej dualizm jaźni. Do 4-tej popołudniu, tj. w czasie nieobecności męża załatwiała wszystkie swoje oszukańcze manipulacje, od czwartej, tj. z chwilą powrotu męża do domu była wzorową żoną i gospodynią. Ma się rozumieć, że w ostatnich trzech miesiącach p. Abrahamowiczowa pochłonięta zupełnie swojemi interesami i po zażyciu narkotyków nie mogła już odgrywać komedji

przed mężem. I stąd to częste znikanie z domu i późne przychodzenie, ale mąż w owym czasie nie zważał

Urozmaicona lista ofiar.

Lista ofiar oszukanych przez p. Abrahamowiczową przedstawia się z dniem dzisiejszym następująco: Szofer Jan Papara 360 zł. Rafael Seibel 4530 zł. i 700 dol., Józef Kreiner 11 tysięcy zł. U posługaczki swojej Marji Bobik, żony karawaniarza, pożyczyla 1440 zł. i 22 dol. Na poczet tego długu zapłaciła jej 400 zł. Dodać trzeba, że tytułem procentu kupiła p. Abrahamowiczowa Bobikowej urządzenie sypialne, kredens i stół. Niejaka Katarzyna Fuglińska, zamieszkała Rynek 12, pożyczyla jej 1200 zł. i 400 zł. otrzymała z powrotem i na poczet tej sumy dała jej weksle z sfałszowanym podpisem męża. Oszustka wyludziła od Fulgińskiej gotówkę pod pozorem budowy domu. U Anny Popowicz, straganiarki, wyludziła 700 zł., u Edwarda Antoniego Chmie-

już na to, zdecydowawszy się przeprowadzić kroki rozwodowe.

ła fryzjera, zamieszkałego przy ul. Kalcęza 12, 35 dol. P. Diner i p. Moszkowicz zrzekli się pretensji. Lista oszukanych jeszcze nie jest kompletna, albowiem do Wydziału śledczego zgłasza się jeszcze cały szereg poszkodowanych.

Zakochany Griffel.

Aresztowany wraz z p. Abrahamowiczową Griffel, przyznał się do fałszowania weksli i twierdził, że działał pod nieodpartym wpływem oszustki i że bez wahania oddałby jej ostatni grosz. Opowiada, że raz p. Abrahamowiczowa nie miała na tramwaj, dał jej ostatnie 2 zł., jakie miał przy sobie. Griffela również w dniu wczorajszym odwieziono z aresztów do

ZAKŁAD DENTYSTYCZNY
B. BERGERA i Dr. Z. HERZERA
Legjonów 7.
Nowoczesna technika. Ulgi w spłatach.
Tel. 87-28.

Śmierć pod kopytami końskiemi.
Lokal otwarty do 1-szej w nocy. 599

Granat eksplodował

RANIĄC ŚMIERTELNIE 15-LETNIEGO CHŁOPCA.

Lwów, 25. lipca.

Gdyby tak zliczyć ofiary nieszczęśliwych wypadków z powodu zabawy znalezionymi granatami, okazałoby się, że regularna bitwa większego spustoszenia nie mogłaby zrobić. Niema dnia, by kroniki nie notowały takiego wypadku, wynikającego z lekkomyślności. Ostatnio donoszą nam z powiatu larnopolskiego, iż zamieszkały w Domamoryczach 15-letni Piotr Dembryński, znalazłszy w polu granat,

znajdujący się tam jeszcze z czasów wielkiej wojny, przyniósł go do domu i zaczął go w stodole rozbiierać. W czasie tej manipulacji granat eksplodował, raniąc chłopca w twarz, pierś i rozszarpując mu palce u lewej ręki. Dembryńskiego w stanie groźnym odwieziono do szpitala powszechnego w Tarnopolu.

Nieszczęśliwy wypadek w lesie

GAŁĄZ SPADŁA Z DRZEWA I ZABIŁA CHŁOPCA.

Lwów, 25. lipca.

Jan Michalewski, 63-letni gospodarz z Pietrycz (pow. Złoczów) udał się z synem do lasu, by zwinąć drzewo do domu. W pewnym momencie zauważył grubą suchą gałąź, zawieszoną

na drzewie. By ją strącić, użył do tego celu bicia, ale tak nieszczęśliwie, że gałąź spadła mu na głowę. Michalewski ze słabymi oznakami życia został odwieziony do domu, gdzie w godzinę później zmarł.

Ojciec rzucił się z rewolwerem na syna

KTÓRY STANĄŁ W OBRONIE MALTRETOWANEJ MATKI.

(Od naszego korespondenta.)

Jarosław, w lipcu.

(K-Z). W Pruchniku (ad Jarosław) żył Jędrzej Zawadzki, lat 50, w niezgodzie ze swą żoną. Zawsze w chwili kłótni stawał w obronie prześladowanej matki syn jego, 27-letni Franciszek Zawadzki. Zirykowało to Jędrzeja Zawadzkiego i w czasie ostatniego

zajęcia, gdy syn pospieszył matce z pomocą, rzucił się z rewolwerem na syna. Obecni jednak udaremniili ten zamiar. Za to usiłowane morderstwo został Jędrzej Zawadzki aresztowany i oddany do dyspozycji sądu powiatowego w Jarosławiu.

FEJLETON „GAZ. POR.” z 26. VII. 1930

L. LACATOS.

Żona i kochanka

Moja kochanka musi efektownie się ubrać. Jest mi bardzo miło i sprawia mi przyjemność, kiedy wszystkie spojrzenia zwracają się w jej kierunku.

Moja żona musi ubierać się gustownie. Ale nie uważam, by toaleta jej musiała zwracać na siebie powszechną uwagę, gdy jemy obiad poza domem, w restauracji.

*

Moja kochanka musi umieć prowadzić dowcipną i ożywioną konwersację na rozmaite tematy. Musi być doskonałą dysputantką i posiadać lotny umysł i sztukę wymowy.

Moja żona musi umieć słuchać to, o czem mówią inni i powstrzymywać się od czynienia jakichkolwiek ryzykownych uwag.

*

Moja kochanka powinna pielęgnować swoje ręczki i nie zajmować się żadną pracą.

Moja żona powinna umieć gotować.

*

Moja kochanka powinna uprawiać wszelkiego rodzaju sporty.

Moja żona nie powinna zamęczać mnie pytaniami, jak spędziłem dzień w

swojem biurze, nad czem pracuję i o czem myślę.

Moja kochanka powinna umieć dobrze tańczyć.

Moja żona nie powinna z tańca czynić sobie głównego zajęcia.

*

Moja kochanka powinna nosić krótko ostrzyżone włosy.

Moja żona nie powinna strzyć swych włosów, dopóki nie skonstatują, iż krótkie włosy są jeszcze modne.

*

Moja kochanka powinna mnie kochać, szanować i słuchać.

Moja żona musi mnie kochać, szanować i słuchać.

JENO WALEZS.

5-minutowe bogactwo.

W powrotnej drodze do domu zatrzymali się przed luksusowym sklepem z delikatesami i z pożądaniem oglądali smakołyki.

— Właściwie powinnam coś kupić na kolację — rzekła żona do swego męża.

— W tym sklepie chcesz kupić coś na kolację? Ależ tu jest trzy razy drożej, niż wszędzie.

— Spójrz tylko na ten ser litewski,

upiękasz zieleń. Wygląda niezwykle apetycznie, a dziesięć deka kosztuje tylko 50 groszy!

— Ależ proszę cię, w tak wielkim sklepie nie wypada kupić tylko dziesięć deka sera!

— Dlaczego? Chodź ze mną!

Pięciu sprzedawców schyliło przed nimi głowę aż do ziemi, a mężowi zdawało się, że jest oszustem, gdyż grał rolę bogacza, a właściwie wszedł tylko do sklepu po dziesięć deka litewskiego sera. Żona zażenowała się.

— Czy ma pan już nowalje? Chciałabym kupić większą ilość wisien.

Sprzedawca począł stokratnie przeproszać:

— Bardzo przepraszam, łaskawa pani, ale wskutek niepewnej pogody nie nadeszły jeszcze okręty z Kalifornji.

— Z Kalifornji? No, wie pan. Myjemy tylko japońskie wiśnie. Ale jagody pewnie pan już ma?

Twarz sprzedawcy nie wyrażała już usprawiedliwienia, lecz ogromne zakłopotanie.

W czasie rozmowy klientka rozejrzała się dokładnie po sklepie i doszedłszy do wniosku, że na składzie brak również młodych rzodkiewek, zapytała pewnym głosem:

— Przypuszczam, że młode rzodkiewki ma pan napewno?..

Sprzedawca załamał ręce:

— Łaskawa pani ma dzisiaj wyjąt-

wo pecha... Młodych rzodkiewek również nie mamy... To nie nasza wina... W tym roku są takie mrozy...

Mąż przejrzał już taktykę żony. Udając zdziwionego rzekł niby szeptem:

— Trudno, w takim razie chodźmy.

Nie rozumiem po co ten sklep jest otwarty, skoro w grudniu nie można dostać ani wisien, ani jagód.

Sprzedawcy w zażenowaniu spuścili głowy. Klientka zrobiła ruch, jak gdyby miała zamiar już odejść, lecz nagle, niby niechcący, zatrzymała się przed górą litewskiego sera:

— A cóż to jest?..

— To jest ser litewski, łaskawa pani.

— To dziwne... Nigdy nie slyszalem jeszcze o istnieniu sera litewskiego... Czy on jest dobry?

— Z chlebem, lub bułką wysmienity... — Proszę mi dać piętnaście deka...

Po kilku minutach klientka opuściła sklep z miną księżniczki. Na ulicy wzięła pod rękę swego męża i z zachwytem spojrziała w jego oczy.

— Nie masz pojęcia, Alfredzie, jaka to rozkosz, gdy można zaimponować komuś, chociażby w ciągu pięciu minut swem bogactwem... którego się nie posiada...

Mąż odparł niezadowolonym głosem:

— Już widzę, że od dziś codziennie będziemy jedli na kolację ser litewski...

Tłum. C. S.

**Za przykładem
baronessy Jensen.**

berlińskiego lowelasa.

Niemiekie przebudzenie

**PO UPOJNYCH OBIE-
TNICACH DAMULKA
ODPŁYNEŁA Z FLOTA**

(Do ryciny na str. 1).

Lwów, 25 lipca.

(jp) Wypadek, jaki zdarzył się w ostatnich dniach w jednym z eleganckich hoteli berlińskich jest interesującym przyczynkiem dla studiów socjologicznych nad zgubnym wpływem lektury jakoteż filmów sensacyjno-kryminalnych. Przed niejakim czasem zamieściliśmy w „Gazecie Porannej“ wiadomość o ukazaniu się pamiętników kobiety - szpiega, baronessy **Karli Jensen**. W książce tej opisuje arystokratyczna awanturka rozmaite triki, którymi się posługiwała dla zdobywania potrzebnych jej wiadomości, do kumentów i t.p. M. in. opisuje dokładnie, jak w swojej karierze pewnego razu zdobyła cenne dokumenty od pewnego dyplomaty, zwabiwszy go do hotelu, gdzie następnie odurzyła go zatrutym pocałunkiem.

Niemal identycznego sposobu użyła obecnie damulka z półświatka, nie dla celów szpiegowskich, ale aby **ohrabować wykwintnego klienta, którego zwabiła w swe sieci.**

Onegdaj o późnej już godzinie nocnej zainstalowała się w Berlinie w hotelu elegancko ubrana, wylworna para. Dama w stroju balowym, podobnie i mężczyzna był w gali, a przytem zwracało uwagę, miał przy kłapie fraka przypięty zagraniczny order. Kazano podać do numeru **wykwintną kolację, którą zakrapiano obficie szampaniem.** Rzecz była tak zwykła dla służby hotelowej, że nie zwracano na parę najmniejszej uwagi.

Dopiero nazajutrz, gdy z numeru nikt nie wychodził i nie dawał znaku życia, zaintrygowało to personal, a za wiadomiony właściciel zapukał do pokoju.

Nadal panowała tam cisza. Otworzono zatem drzwi i ujrzano siedzącego przy stole, **pogrążonego w twardym śnie owego pana, natomiast z jego towarzyszką nie było ani śladu.**

Gdy próby przebudzenia spełzły na niczem, posłano po lekarza, któremu po dłuższych staraniach udało się **przyprzewodzić do przytomności śpiącego.** — Okazało się, że został on **odurzony narkotykiem w dawce tak silnej, iż łatwo mógł się już więcej nie przebudzić do życia.** Z papierów znalezionych przy śpiącym stwierdzono, że jest to bogaty przemysłowiec, Egon L., który w swoim czasie zajmował wybitną placówkę dyplomatyczną zagranicą i został odznaczony wysokim orderem. Pan Egon L. był zresztą znany nie tylko w sferach dyplomatycznych i finansowych, ale także **w wesołym świecie Berlina,** gdyż lubiał zabawiać się w lokalach nocnych, wyrzucając na kobiety i szampana pieśniadze garściami.

W nocnym lokalu i w hotelu.

Gdy po pewnym czasie p. L. zupełnie oprzytomniał, poprosił, aby mu podano portfel, a przeglądawszy jego wewnętrzne, wykrzyknął z oburzeniem:

— Ach to było do przewidzenia!

Ta przeklęta złodziejka dobrze się oblowiła.

Przebieg tej przygody był następujący: P. L. bawiąc ubiegłego wieczoru na przyjęciu w pewnym eleganckim domu, ze sfer plutokracji berlińskiej, następnie dla rozrywki udał się do **jednego z nocnych lokali, gdzie upodobał sobie uroczą tancerkę, brunetkę o ognistych oczach.** — Po krótkim czasie oboje opuścili lokal, w którym było zbyt dużo świadków, aby resztę no cy spędzić na rozkosznym tete a tete. Już przy płaceniu w lokalu nocnym uroczą Cyrce zauważyła, że **portfel był grubo wypchany,** ponieważ przemysłowiec tuż przed udaniem się na owo zebranie towarzyskie, otrzymał poważną sumę, którą zabrał ze sobą, nie chcąc zostawić jej w domu.

Przy kolacji, którą p. L. kazał podać do pokoju, jego partnerka okazywała wielką czułość, przymilała się jak kotka, a przemysłowiec obiecywał sobie ponętę raju Mahometa.

Od pewnej chwili jednak nie wie, co się z nim stało. — Lecz to już było łatwo wytłumaczyć. Czarodziejka, widocznie przygotowała sobie **narkotyk, który wysypała niepostrzeżenie zamroczonemu trunkiem i jej wdzię-**

kami lowelasowi, a gdy w krótkim czasie popadł on w twardy sen, **spładrowała jego portfel,** pozostawiając tylko nieznaczną kwotę, zapewne aby nie był w kłopotcie w pokryciu wydatków. Potem ulotniła się z hotelu i jak dalsze dochodzenia wykazały, wsiadła do auta i kazała się zawieść przed jeden z nocnych lokali, w którym też zatonął jej ślad jak we wzburzonych falach.

Przemysłowiec przypomniał sobie następnie, że w pewnej chwili przy kolacji towarzyszką jego sprowadziła rozmowę na **pamiętniki baronessy Jensen** i z wielkiem przejęciem i ożywieniem opowiadała mu scenę zrabowania przez baronessę za pomocą zatrutego pocałunku potrzebnych jej dokumentów. Szczególniej animowała ją walka, jaką stoczyła kobieta - szpieg z przebudzonym wcześniej amantem, gdy ten pod groźbą użycia rewolweru żądał zwrotu wykradzionych dokumentów i z zachwytem podnosiła dzielność kobiety, która nie tracąc przytomności, błyskawicznym cięciem szpicruty obezwładniła napowrót przeciwnika i umknęła z dokumentami. — Jak się okazało, nauka baronessy nie poszła w las.

Pożar w lesie spółki „Brody“

SZKODY OBLICZAJĄ NA PRZESZŁO 300 TYS. ŻŁ.

Lwów, 25. lipca.

Dnia niema, by kroniki **nie notowały pożarów, które niszczą dobytek ludzki.** Ostatnio **w lesie spółki Brody** wybuchł w rewirze „Zbroje“ ogień, który zniszczył **68 morgów 25-letniego lasu sosnowego.** Szkody obliczają **na przeszło 300 tys. zł.** Dzięki energicznej akcji straży leśnej, funkcjonariuszy PP. i przybyłej ze Stanisławczyka straży pożarnej, udało się **ogień zlokalizować.** Dochodzenia stwierdziły, że **las podпалиł z zemsty 26-letni Teodor Wolanin i 20-letni Piotr Wolanin z Mielniczek (pow. Brody).** Obu podpalaczy **osadzono w areszcie sądowym w Brodach.**

O pożarze donoszą również z Szmańkowiec (pow. Czortków). Ogień wybuchł w zabudowaniach **Iwana Rogi,** niszcząc budynki gospodarcze i domy. Spaliły się również krowy i inwentarz martwy. Ogień przerzucił się na stajnię **Antoniego Steligi,** sąsiada Rogi, która się również spaliła. W tym wypadku **pożar spowodowali dwaj chłopcy, 7-letni syn Rogi wspólnie z 8-letnim chłopakiem Romanem Semenikiem, którzy palili papierosy na strychu stajni.** W czasie pożaru żona Rogi doznała poparzenia ciała i w stanie ciężkim odwieziono ją do szpitala w Czortkowie.

Ojciec poszukujący napróżno morderców syna

MA ZAPŁACIĆ STO TYSIĘCY ODSZKODOWANIA.

Lwów, 25. lipca.

(jp) Wyrok sądu cywilnego w Paryżu, wydany onegdaj przeciwko Leonowi Daudet, przypomniał publiczności sprawę tajemniczej śmierci nieszczęśliwego Filipa Daudet, syna wymienionego wyżej, znanego pisarza i przywódcy rojalistów francuskich.

Ponura ta zbrodnia, mimo upływu lat, nie została dotychczas wyjaśniona, natomiast ojciec, który nie zdołał dotychczas pomścić śmierci swego dziecka, został skazany obecnie na zapłacenie 100 tysięcy franków odszkodowania za oszczerstwo.

Przypominamy pokrótce Czytelnikom naszym szczegóły tej sensacyjnej afery

morderczej, której motorem, jak można przypuszczać, były względy polityczne. Młody, 20 lat liczący Filip, pozostawał w jaskrawem przeciwieństwie do ideałów ojcowskich. Należał bowiem do kół anarchistycznych, w których rzekomo odgrywał znaczącą rolę. Pewnego dnia znaleziono go, zastrzelonego w do-
rożce automobilowej.

Leon Daudet dowiedziawszy się o strasznym wypadku, popadł w rozpacz i poprzyściął odnaleźć mordercę swego dziecka, wciąż pewien, że jego polityczni nieprzyjaciele inspirowali ten straszny czyn, chcąc się na nim pomścić.

Leon Daudet wniósł do sądu skargę, o morderstwo przeciwko niewiadomemu

sprawcy. Następnie jednak zmienił skargę, podając, iż sprawcami mordu są funkcjonariusze policji państwowej Delange i Colombo, którzy wraz z szoferem do-
rożki, w której znaleziono martwe zwłoki jego syna, uplanowali i wykonali zbrodnię. Wskutek tego oskarżenia wdrożono śledztwo przeciwko szoferowi i obydwu urzędnikom. Okazało się jednak, że Daudet nie zdołał przedstawić sądowi ani cienia poszlak przeciwko obwinionym.

Po zawieszeniu tych dochodzeń, jako bezpodstawnych, oskarżeni przez Daudeta wnieśli przeciwko niemu skargę o odszkodowanie z powodu oszczerstwa. Niedawno przegrał Leon Daudet proces przeciwko szoferowi, a obecnie w skardze Delange'a i Colombe'a wydał sąd cywilny również wyrok zasądzający Leona Daudet na zapłacenie obu powodom odszkodowania, każdemu w wysokości 50 tysięcy franków. Leon Daudet wniósł przeciw temu wyrokowi sprzeciw.

ZE SPORTU.

Drugie dzienne mistrzostw pływackich.

Lwów, 25. lipca.

Wyniki drugiego dnia zawodów pływackich o mistrzostwo okręgu przedstawiają się następująco: **100 m. na krzyżach dla pań:** 1) Szczerbówna (Pog.) 1.54.4, 2) Bartmańska (Lech.) 2.43, 3) Adamiakowa (Pog.) 3.15.5. **100 m. styl dowol. dla panów:** 1) Jałowy (Pog.) 1.15, 2) Bober (Pog.) 1.18.5, 3) Lubicz (Lech.) 1.18.8, 4) Weisberg (Pog.) 1.19, 5) Tuliczek (Lech.). **Sztafeta 4 x 200 m. styl dowol. dla panów:** 1) Pogoń I. (Bunzel, Jałowy, Sulik, Englert) 12.53.4 ncwy rek. okr. 2) Pogoń II. (Bober, Wolf, Birnbaum, Weisberg) 13.50.4, 3) Lechja I. 14.11.8, 4) Hasmona 15.05, 5) Lechja II. 15.33.3. **100 m. styl dowol. dla pań:** 1) Szczerbówna (Pog.) 1.38.8, 2) Bartmańska (Lech.) 2.14, 3) Kohlerówna (Pog.) 2.22.8. **100 m. na krzyżach dla panów:** 1) Sulik (Pog.) 1.39.4, 2) Zajac (Pog.) 1.46.4, 3) Syjak (Lech.) 1.48.2, 4) Grząska (Lech.) 1.53.6, 5) Trager (Hasm.). W ogólnej punktacji prowadzi Pogoń 215 pkt. przed Lechją 79 pkt. i Hasmoną 12 pkt.

KONKURENCJE DLA MŁODZIEŻY.

50 m. na krzyżach dla chłopców do lat 15: 1) Klimka (Pog.) 63.4, 2) Szostak (Pog.) 64, 3) Tur (Hasm.) 75.8, 4) Witwicki (niest.) 96.2. **100 m. na krzyżach dla chłopców do lat 18:** 1) Sijak (Lech.) 1.48, 2) Bulkowski (Lech.) 2.20, 3) Bortman (Hasm.) 2.39.6.

REPREZENTACJA FRANCJI W DAVISUCUPIE.

Skład reprezentacji Francji, która jutro rozpocznie walkę z Ameryką, w obronie Daviscupu przedstawia się następująco: **Cochet, Borotra, Brugnon, Bousus.** Cochet i Borotra grać będą w singlu, skład w grze mieszanej ustalony zostanie na podstawie pierwszych gier. Gdyby sprawa po pierwszych rozgrywkach stała dobrze dla Francuzów, wtedy wskończy Brugnon i Bousus do dubla, w przeciwnym razie również i w tej konkurencji wystąpią Cochet i Borotra.

Prośba. Osoba w starszym wieku bez zaopatrzenia, bez nikogo, inteligentna, nie mająca zawodu nie może sobie obecnie zapracować. Chora w całym ciele na reumatyzm, skrzywienie, zapalenie stawów, kości. Chora na nerwy. Uprasza dobrotliwych o laskawą najskromniejszą pomoc. Laskawe zgłoszenia pod „Opuszczona“. Adres w Administracji.

